

Diakonian tunnistaminen, sanoittaminen ja tunnustaminen

Tämän numeron artikkelit ja kirjoitukset käsittelevät ja analysoivat osaltaan sitä, mikä on diakonian tehtävä, luonne ja tarkoitus suomalaisessa yhteiskunnassa 2020-luvulla. Diakonian juhlavuosi tuo mukanaan tapahtumia niin paikallisseurakunnissa kuin suurempiakin yleisöjä kerääviä tapahtumia. Kirkon diakonian päivät syyskuussa Helsingissä kutsuu yhdessä käymään läpi vuosien virtaa ja katsomaan myös tulevaisuuteen. Osaltaan myös tämän aikakauskirjan artikkelit ja kirjoitukset avaavat oivallisia näkökulmia diakonian juhlavuoteen.

Lise-Lotte Hellöre ja Björn Vikström analysoivat artikkelissaan turvakotien ja diakonian välistä yhteyttä. Artikkelit nostaa esille diakonian ja yhteiskunnan suhteen sekä pohtii sitä, mikä rooli juuri diakonialla on yhteiskunnallisena toimijana moninaistuvassa ja sekularisoituneessa yhteiskunnassa. Jotta diakonian arvo tunnustetaan ja tunnustetaan yhteiskunnallisena toimijana, vaaditaan selkeää ja määrätietoista viestintää siitä, mitä diakonia on. Vaikka markkinoinnin kieli tuntuu usein kirkon piirissä vieraalta, markkinoinnin kieli on se kieli, jota kolmannen sektorin toimijat tunnustavat ja osaavat käyttää.

Diakonialla on mahdollisuus muovata niin kirkkoa kuin yhteiskuntaakin. Tämä käy ilmi molemmista numeron artikkeleista. Hellöre ja Vikström huomioivat, että diakoniassa toimitaan usein pioneerien asemassa: diakoniatyön parissa tunnustetaan usein ensimmäisenä niin yksilöiden kuin yhteiskunnan-

kin ongelmat ja haasteet sekä pyritään vastaamaan näihin. Samankaltainen viesti on myös Talvikki Ahosen artikkelissa. Analysoimalla kirkkojen ja seurakuntien erilaisia protestimuotoja maasta poistamisten vastaisessa toiminnassa, Ahosen artikkeli osoittaa, että kirkot ovat aktiivisia toimijoita yhteiskunnallisesti haastavissa tilanteissa.

Numeron artikkelit ja kirjoitukset avaavat näkökulmia siihen, mitä on suomalainen diakonia 150 vuotta sen jälkeen, kun Matilda Hoffman sai vihkimyksensä Suomen ensimmäiseksi diakoniksi. Miten Diakonian tutkimus ymmärretään tänään, kaksikymmentä vuotta sen jälkeen, kun Diakonian tutkimuksen seura perustettiin?

Mikko Malkavaaran kirjoitus sanoittaa monipuolisesti Diakonian tutkimuksen seuran alkuvaiheita ja kuvaa sitä, millaisessa yhteiskunnallisessa maastossa seura syntyi ja millaiset tuulet puhalsivat kaksikymmentä vuotta sitten. Nykytutkimuksen painopisteet ja tavoitteet ovat edelleen siinä, mihin Diakonian tutkimuksen seuran alkuperäiset ja korkeat tavoitteet asetettiin: laaja-alaisuus, monitieteisyys ja ilmiölähtöisyys ovat nykyisen tutkimuksen ja korkeakouluopetuksen kulmakiviä. Vaikuttaakin siltä, että seuran perustajat – diakonia-alan ammattilaiset ja tutkijat – olivat pioneeriasemassa, sillä opetuksen ilmiölähtöisyys sekä tutkimusrahoituksen poikki- ja monitieteellisyys ovat vahvistuneet selkeästi kuluneen kymmenen vuoden kuluessa.

Diakonian juhluvuoden kunniaksi, haastan meistä jokaisen pohtimaan: Mitä diakonia sanana sinulle tarkoittaa? Mitä diakonia sinulle syvimmiltään merkitsee? Miten diakoniasta voi ja tulisi viestiä niin, että se olisi tunnistettavissa monialaisesti? Mikä on sellainen keino, joka juuri sinulle olisi luonteenomainen tapa viestiä, viestittää ja sanoittaa diakoniaa?

Hyvää diakonian juhluvuotta!